

O „PRÁVU NA VLASTNÍ DĚJINY“
SLOVENSKÝ STÁT V LETECH 1939-1945
V HISTORIOGRAFII

Tatjana Tönsmeier

Na tématu „stát válečných let“ vyšetřuje příspěvek vývoj slovenské historiografie po zhroutilí komunizmu. Poté, co do roku 1989 představovala tato epocha politické tabu, byly v první polovině devadesátých let předně zjištěny dezideráty, než se roku 1995 po zveřejnění „Dejin Slovenska a Slovákov“ Milana S. Ďuricy klima zásadně změnilo, neboť se historiografická diskuze o jedné knize se zřejmými nedostatky a chybami zvrátila v identifikační debatu o významu státu pro národ. Z toho vyplývající zákopovou válku – to je mínění, které autorka článku zastupuje – lze překonat jen novým výzkumem. Jako metodický předpoklad k tomu patří zamýšlení nad tím, jaká omezení v rámci teorie poznání se skrývají v běžném pozitivizmu, a s tím také související akceptance toho, že v používané pojmovosti jsou odmítané interpretace imanentní. K obsahovým deziderátům patří v přední linii dějiny společnosti v Slovenském státu a ukončení demonizace tohoto autoritativního státu jako „fašistického“.